

Μαρτυρίες μαθητών και γονέων από την εμπειρία τους στο Erasmus

Erasmus Μάιος 2016, Ιταλία

Όταν έμαθα ότι θα ήμουν ένα από τα τέσσερα παιδιά που θα πήγαιναν στην Ιταλία κυριολεκτικά πετούσα από την χαρά μου. Από εκείνη την στιγμή και μετά άρχισα να φαντάζομαι πώς θα περνούσα κάθε στιγμή με τους καινούριους μου φίλους και όλα αυτά τα διαφορετικά πράγματα που θα γνώριζα εκεί. Ο ενθουσιασμός έγινε ακόμα μεγαλύτερος όταν έμαθα ποιο θα ήταν το κορίτσι που θα με φιλοξενούσε. Αμέσως προσπάθησα να επικοινωνήσω μαζί της. Για μια βδομάδα μιλούσαμε καθημερινά με την Λορέντσα, την Ιταλίδα μαθήτριά που θα με φιλοξενούσε.

Το Σαββατοκύριακο πριν φύγουμε είχα αρχίσει να ηρεμώ γνωρίζοντας αρκετά για την κοπέλα και ευελπιστώντας ότι όλα θα πάνε καλά. Η αλήθεια είναι ότι εκείνες τις τελευταίες στιγμές πριν φύγουμε είχα αρχίσει να ανησυχώ για το πώς θα τα πήγαινα με τους συμμαθητές μου από την Ελλάδα, αφού στο σχολείο ή ίσα που μιλούσαμε ή δεν μιλούσαμε καν. Ήρθε η μέρα που θα φεύγαμε, ξύπνησα νωρίς, σιγουρεύτηκα ότι είχα όλα μου τα πράγματα μαζί και πήγαμε μαζί με τον πατέρα μου στο αεροδρόμιο. Με τα παιδιά από το σχολείο δεν θυμάμαι να υπήρξε κάποια αμήχανη στιγμή, ήμασταν από την αρχή ομάδα. Τέλος πάντων μετά από όλο το ταξίδι φτάσαμε στην πλατεία την Άλμπα Αντριάτικα από όπου θα μας παραλάμβαναν οι οικογένειες. Νομίζω ότι εκείνη η στιγμή και η στιγμή του αποχωρισμού ήταν οι δύο πιο κρίσιμες.

Αρχικά η απόλυτη αλήθεια είναι ότι δυσκολευτήκαμε να ανοιχτούμε, αλλά κάθε απογευματινή βόλτα που βγαίναμε οι τέσσερις Ίταλοι και οι τέσσερις Έλληνες ήρθαμε πιο κοντά. Γελάσαμε, μιλήσαμε, παίξαμε, τραγουδήσαμε, προσπαθήσαμε να μάθουμε κάποιες λέξεις στα ιταλικά και οι Ιταλοί στα ελληνικά και όλα αυτά μας έκαναν καλούς φίλους. Δεν ταιριάξαμε με όλους, αλλά ποιος ταιριάζει με όλους; Υπήρξαν άτομα που έκαναν την παρέα τους πολύ πιο γρήγορα από ότι εμείς, αλλά κάθε άτομο λειτουργεί διαφορετικά. Δεν είμαστε ίδιοι. Ούτως ή άλλως το θέμα του προγράμματος είναι «Σεβασμός για... Εκπαίδευση χωρίς σύνορα» επομένως στην πράξη νοιώθαμε να σεβόμαστε το διαφορετικό, τα διαφορετικά άτομα, τους διαφορετικούς χαρακτήρες, τους διαφορετικούς εαυτούς μας. Και για να τελειώσω με αυτό το ζήτημα τελικά κάναμε μια τέλεια παρέα όλοι μαζί. Το καλύτερο κομμάτι μας ήταν όταν παίξαμε μπουγέλο όλοι μαζί στην Άλμπα. Δεν πρόκειται να ξεχάσω ποτέ στιγμές σαν και αυτές. Είχαμε πολλά διαφορετικά στοιχεία ο καθένας αλλά ίσως αυτά ήταν που μας έκαναν να ταιριάζουμε τόσο πολύ.

Η μέρα της επιστροφής ήταν πολύ δύσκολη. Όσο σκεφτόμασταν ότι δεν θα βρεθούμε ξανά εκεί κάτω από τις ίδιες συνθήκες να έχουμε τις ίδιες ευκαιρίες για νέες γνωριμίες και όλα αυτά στεναχωριόμασταν. Η οικογένεια της Λορέντσας μου φέρθηκαν τόσο καλά σαν να ήμουν κάποια κοντινή συγγενής τους που είχαν καιρό να δουν και είχαν πεθυμήσει τόσο πολύ που έκαναν τα πάντα για να την κρατήσουν όσο περισσότερο μπορούσαν. Το πρωί τρώγαμε όλη η οικογένεια μαζί ένα πλούσιο πρωινό, μετά πηγαίναμε στο σχολείο όπου κάναμε τις δραστηριότητες του προγράμματος και το απόγευμα ήμασταν στο σπίτι ή βγαίναμε βόλτες. Μου ζήτησαν μάλιστα να ξαναγυρίσω όσο πιο σύντομα μπορώ. Μια μέρα θα γυρίσω και ελπίζω να ήμαστε πάλι η ίδια αγαπημένη παρέα, τα ονόματα της οποίας θα μείνουν χαραγμένα στην μνήμη και την καρδιά μου:

Αλίτσε, Φεντερίκα, Φεντερίκο, Λορέντσα, Λαμάαν, Εβελίνα, Αλέξανδρος, Ειρήνη.

Τελικά μπορώ να πω ότι η εμπειρία μου στο πρόγραμμα Erasmus ήταν μοναδική, νοιώθω πολύ τυχερή και ανυπομονώ να φιλοξενήσω κι εγώ με τη σειρά μου κάποιο παιδί που θα έρθει τον Οκτώβριο στην Ελλάδα.

Ειρήνη

Erasmus, Αθήνα, Οκτώβριος 2016

Το πρόγραμμα Erasmus έδωσε την ευκαιρία σε όλους τους μαθητές που συμμετείχαν σε αυτό να γνωρίσουν κάτι καινούριο και να αποκτήσουν μια αξέχαστη εμπειρία! Κάναμε νέους φίλους, εξερευνήσαμε διαφορετικούς πολιτισμούς και κουλτούρες και το σημαντικότερο, περάσαμε φανταστικά! Το αγαπημένο μου κομμάτι της ημέρας ήταν τα απογεύματα που βγαίναμε έξω όλοι μαζί σε μέρη όπως ο Λυκαβηττός, το Μοναστηράκι και το Mall! Κατά τη γνώμη μου οι δύο καλύτερες μέρες ήταν, εκείνη που τους πήγαμε στα Goody's και η τελευταία που όλα τα κορίτσια πήγαμε για ψώνια!!

Όλα τα παιδιά ήταν πολύ καλά και μου λείπουν πολύ! Η φιλοξενούμενή μας, η Emma, ήταν πολύ ευγενική και γλυκιά κοπέλα! Ελπίζω κάποια μέρα να καταφέρουμε να βρεθούμε ξανά όλοι μαζί! Με μεγάλη μου ευχαρίστηση θα ξανασυμμετείχα σε ένα παρόμοιο πρόγραμμα!

B. A.

Το πρόγραμμα Erasmus προσέφερε μια μοναδική ευκαιρία στους μαθητές! Είχαν τη δυνατότητα να γνωρίσουν ανθρώπους με διαφορετική κουλτούρα και φυσικά να κάνουν νέους φίλους! Η ιδέα του προγράμματος ήταν πρωτοποριακή και χωρίς αμφιβολίες θα επιθυμούσαμε να επαναληφθεί μια παρόμοια διαδικασία! Η κοπέλα που φιλοξενήσαμε από τη Νορβηγία, ήταν πολύ καλή και διακριτική. Ελπίζουμε να φανήκαμε αντάξιοι στις προσδοκίες της!

Οι γονείς της μαθήτριας B. A.

Erasmus, Αθήνα, Οκτώβριος 2016

Η εβδομάδα του ευρωπαϊκού προγράμματος **Erasmus** ήταν γεμάτη εκπλήξεις. Έχω αποτυπωμένες στο μυαλό μου όλες αυτές τις δραστηριότητες και όλες αυτές τις ξέγνοιαστες ώρες με τα παιδιά. Περάσαμε τέλεια και σίγουρα όλοι μας έχουμε μείνει πολύ ικανοποιημένοι. Θυμάμαι την στιγμή που περίμενα το παιδί από το Βέλγιο. Είχα άγχος και αγωνία. Όμως, από τη στιγμή που τον γνώρισα συνειδητοποίησα ότι θα περνούσαμε καταπληκτικά. Η μητέρα μου ήταν ιδιαίτερα χαρούμενη και ο πατέρας μου το ίδιο. Με τον Gaylor συζητούσαμε, περνούσαμε τον χρόνο μας κάνοντας δημιουργικά και ωραία πράγματα και όσο μπορούσαμε βγαίναμε έξω με τα άλλα παιδιά. Εκείνος είχε μείνει έκπληκτος από την ελληνική κουζίνα και του είχαν αρέσει τα διάφορα αξιοθέατα της Αθήνας και φυσικά το εμπορικό κέντρο. Μάλιστα είχε βγάλει και πολλές ωραίες φωτογραφίες, απαθανατίζοντας την θέα της Αθήνας από τον Λυκαβητό, αλλά και τον Παρθενώνα. Είχε ενθουσιαστεί πολύ. Φυσικά, δεν θα ξεχάσω τα μαθήματα που γίνονταν στο Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου. Ήταν όλα οργανωμένα στην εντέλεια. Οι καθηγητές μας είχαν

διοργανώσει άψογα το πρόγραμμα και ήταν παρόντες σε όλα, μέχρι και στα όποια προβλήματα είχαν δημιουργηθεί. Σίγουρα, δεν θα ξεχάσω τις μοναδικές εκδρομές στην Ακρόπολη και στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο Αθηνών. Εκεί γνώρισα τα περισσότερα παιδιά, ανέπτυξα φιλίες και είχα την ευκαιρία να μιλήσω και με κάποιους καθηγητές από ξένες χώρες. Έτσι, γνώρισα τις νοοτροπίες των διάφορων λαών και αυτό με έκανε ιδιαίτερα χαρούμενο. Τέλος, θέλω να ευχαριστήσω τους καθηγητές μου που μου έδωσαν αυτή την ευκαιρία, που σίγουρα δεν θα ξαναβρώ μπροστά μου.

Ο μαθητής, Ν. Κ.

Erasmus, Αθήνα, Οκτώβριος 2016

Η εμπειρία μου στο πρόγραμμα Erasmus ήταν καταπληκτική, παρόλο που δεν ταξίδεψα στο εξωτερικό ούτε φιλοξένησα κάποιο παιδί (επειδή στην οικογένειά μου δεν μπορούσαμε).

Την εβδομάδα όμως που το πρόγραμμα έγινε στο σχολείο μας κι εγώ συμμετείχα σε όλες τις δραστηριότητες, είχα την ευκαιρία να γνωρίσω παιδιά από διαφορετικές χώρες, να μιλήσω μαζί τους, να επισκεφτώ με όλη την ομάδα μουσεία και αρχαιολογικούς χώρους και κέρδισα πολλά από όλες αυτές τις δράσεις. Θα ήταν πολύ ωραίο αν μπορούσα να ξανασυμμετάσχω σε ένα τέτοιο πρόγραμμα που σε ενώνει με όλη την Ευρώπη και σε κάνει να καταλαβαίνεις ότι όλοι οι άνθρωποι είναι ίδιοι αλλά και διαφορετικοί. Γι' αυτό : **Respect4 Different!**

Νικολέττα

Όταν αποφάσισα να συμμετάσχω στο πρόγραμμα **Erasmus** δεν ήξερα ποιο θα ήταν το αποτέλεσμα, το πόρισμα του προγράμματος. Αυτό που ζήσαμε την πρώτη μέρα της φιλοξενίας στην Αθήνα ήταν μαθητές και καθηγητές από Ελλάδα, Γαλλία, Αγγλία, Ουγγαρία, Ρουμανία, Ιταλία, Βέλγιο και Νορβηγία να τρώνε ελληνικό φαγητό και να χορεύουν συρτάκι.

Τις επόμενες ημέρες μέσα από μαθήματα στα «Soft Skills» μάθαμε για την ενσυναίσθηση, για το Bullying, πως να χειριζόμαστε συγκρούσεις και να μην είμαστε ρατσιστές. Ακόμη ως αποτέλεσμα είχε τα παιδιά να γνωρίσουνε πολιτισμούς, κουλτούρες και συνήθειες άλλων λαών. Μέσα από το πρόγραμμα είδαμε αξιοθέατα τα οποία μπορεί και να μην είχαμε την δυνατότητα να δούμε.

Εγώ είχα την τύχη να φιλοξενήσω έναν 17χρονο Γάλλο τον Bassary Drame με τον οποίο παρά τις δυσκολίες στην επικοινωνία καταφέραμε να γίνουμε καλοί φίλοι. Εκτός από τον Bassary απέκτησα καινούριους φίλους μέσα από το ίδιο το σχολείο μου. Από το πρόγραμμα γνώρισα καλύτερα τον εαυτό μου και ίσως αυτό να ήταν το μεγαλύτερο κέρδος του προγράμματος. Να γνωρίσουμε καλύτερα τους εαυτούς μας.

Δημήτρης

Για την υπέροχη εμπειρία που βιώσαμε μέσω του προγράμματος **Erasmus** , μόνο θετικά έχουμε να θυμηθούμε.

Η άψογη οργάνωση και η τήρηση του προγράμματος ήταν υποδειγματική. Πολλά συγχαρητήρια τόσο σε εσάς που υπήρξατε πάντα διαθέσιμη και πρόθυμη να μοιραστείτε τις ανησυχίες μας, όσο και στους συνεργάτες σας και σε όλους όσοι βοήθησαν σε αυτό.

Το θέμα του προγράμματος -Respect 4- έδωσε τόσο στα παιδιά μας όσο και σε εμάς μια απτή διάσταση της έννοιας σεβασμός. Συνυπήρξαμε και εμείς με εφήβους από διαφορετική χώρα, κουλτούρα, χρώμα , θρησκεία κλπ., χωρίς προβλήματα αλλά και με αμέριστο το ενδιαφέρον μας να μάθουμε και να μοιραστούμε ό,τι το διαφορετικό και όχι μόνο.

Το ειλικρινές ευχαριστώ και η συνεχής επικοινωνία των παιδιών αποτελεί απόδειξη ότι το πρόγραμμα πέτυχε τους στόχους του με το παραπάνω και ελπίζουμε ότι με τη συμμετοχή μας συμβάλλαμε και εμείς ως οικογένεια στην πραγμάτωσή τους.

Ο Bassary , το δικό μας παιδί , παρά τα προβλήματα που είχε με τη γλώσσα, υπήρξε για μας ένας από μας! Το νέο μέλος της οικογένειας για λίγες ημέρες στο σπίτι μας αλλά για πάντα στην καρδιά μας.

Τέλος, ευελπιστούμε σε επόμενες δράσεις με ανάλογη επιτυχία. Θα είμαστε αρωγοί σας σε κάθε σας βήμα.

Με εκτίμηση
Αναστασοπούλου Βίκυ

Erasmus, Αθήνα, Οκτώβριος 2016

Θυμάμαι μια βδομάδα πριν έρθουν τα παιδιά που θα φιλοξενούσαμε, την αγωνία που είχα, τελικά όμως μόλις είδα τον Κρίστιαν στο σχολείο που ήταν χαμογελαστός και άνετος, αμέσως μου έφυγε το άγχος και ένοιωσα ότι πρέπει να απολαύσω αυτή την εμπειρία που είναι μοναδική και ανεπανάληπτη. Οι μέρες κυλούσαν τόσο ωραία... Είχα φύγει από την καθημερινή μου ζωή και νόμιζα ότι κάνω κι εγώ τουρισμό στην Ελλάδα. Το δυσάρεστο για εμένα ήταν ότι έπρεπε να αποχαιρετήσω νωρίτερα τα παιδιά και να αφήσω πίσω μου αυτή την καταπληκτική εμπειρία γιατί είχα αγώνες στη Μύκονο. Ήταν η πρώτη φορά που δεν ήθελα να φύγω από την Αθήνα.

Το πρόγραμμα Erasmus μου πρόσφερε πάρα πολλά θετικά, όπως μου έδωσε την ευκαιρία να εξασκήσω τα αγγλικά μου, να αποκτήσω νέες γνώσεις σχετικά με τον σεβασμό, να έρθω πιο κοντά με παιδιά από το σχολείο μου, αλλά το σημαντικότερο είναι ότι δέθηκα με παιδιά από άλλες χώρες με διαφορετική ηλικία και νοοτροπία και ένοιωσα μέλος της μεγάλης οικογένειας Erasmus.

Άγγελος

Η συμμετοχή του Άγγελου στο Erasmus ήταν μια όμορφη εμπειρία για όλη την οικογένεια.

Όταν μας εξέφρασε την επιθυμία του ο Άγγελος να συμμετέχει στο πρόγραμμα, ένοιωσα ανησυχία και ήμουν πολύ διστακτική. Λόγω της εργασίας μου λείπω πολλές ώρες από το σπίτι και είχα το άγχος αν θα μπορούσαμε να ανταπεξέλθουμε. Τελικά αποδείχτηκε ότι δεν υπήρχε λόγος ανησυχίας. Η οργάνωση όλη από τους καθηγητές ήταν πολύ καλή! Τα παιδιά που συμμετείχαν έζησαν μια όμορφη εμπειρία. Ο φιλοξενούμενός μας ήταν από τη Νορβηγία. Ήταν ένα πολύ καλό παιδί και παρόλο που ήταν και λίγο μεγαλύτερος από τον Άγγελο, ταιριάζανε θαυμάσια. Όλα τα παιδιά που συμμετείχαν έζησαν μια όμορφη εβδομάδα που θα τους μείνει αξέχαστη! Αλλά και για εμάς τους γονείς ήταν μια υπέροχη εβδομάδα! Αν ξαναγινόταν κάτι ανάλογο θα συμμετείχαμε και πάλι χωρίς καμιά σκέψη. Συγχαρητήρια στους εκπαιδευτικούς για τη διοργάνωση και θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για την τόσο όμορφη εμπειρία που ζήσαμε ως οικογένεια.

Μητέρα του μαθητή Άγγελου

Erasmus, Αθήνα, Οκτώβριος 2016

Είμαι ο Διονύσης και είμαι 15 ετών. Η εμπειρία από τη συμμετοχή μου στο πρόγραμμα Erasmus είναι μοναδική και πολύ ενδιαφέρουσα για μένα και για την οικογένειά μου. Είχα την τύχη να φιλοξενήσω ένα καταπληκτικό παιδί από τη Ρουμανία. Πρώτα ανταλλάξαμε μηνύματα για να γνωριστούμε και λίγους μήνες αργότερα η μεγάλη μέρα έφτασε. Πήγα να καλωσορίσω τον Ντάνιελ και να τον πάρω από το σχολείο και από την πρώτη στιγμή ένοιωσα άνετα μαζί του. Κατά τη διάρκεια της εβδομάδας φιλοξενίας του Erasmus στην Αθήνα γνώρισα πολλά παιδιά από άλλες χώρες της Ευρώπης, έμαθα πολλά καινούργια πράγματα για δεξιότητες ζωής όπως για την αξία του σεβασμού, της ενσυναίσθησης και άλλα, πήγαμε πολλές βόλτες τα απογεύματα και περάσαμε υπέροχα.

Νοιώθω τυχερός που συμμετέχω στο Erasmus και ευγνώμων που θα έχω την ευκαιρία να πάω στη Βουδαπέστη και να φιλοξενηθώ στην οικογένεια του νέου φίλου μου Marton.

Διονύσης

Erasmus, Παρίσι, Νοέμβριος 2017

Η εμπειρία μου στο πρόγραμμα Erasmus είναι μια εμπειρία που δεν θα ξεχάσω ποτέ.

Είχα τη μεγάλη τύχη μέσα από το πρόγραμμα μαζί με άλλα 3 παιδιά από το σχολείο μας να πάω στο Παρίσι. Αρχικά ήμουν λίγο φοβισμένη, διότι δεν έκανα παρέα με τα παιδιά που θα ταξιδεύαμε μαζί ούτε γνώριζα τους ξένους.

Κατά τη διάρκεια αυτής της εβδομάδας στο Παρίσι δημιουργήσαμε μια μεγάλη πολυπολιτισμική παρέα. Οι ενδιαφέρουσες επισκέψεις σε μουσεία και αξιοθέατα, οι δραστηριότητες στο σχολείο και η καλή συντροφιά έκαναν το ταξίδι μας αξέχαστο.

Δυστυχώς ο χρόνος περνάει γρήγορα και όλα τελειώνουν κάποτε, έτσι όταν όλοι νοιώθαμε άνετα μεταξύ μας, έπρεπε να αποχαιρετιστούμε και να γυρίσουμε στις χώρες μας. Όμως όλα τα παιδιά θα κουβαλάμε μέσα μας την εμπειρία και τις αναμνήσεις από το πρόγραμμα για πάντα. Αν έχετε την ευκαιρία να ζήσετε κάτι παρόμοιο, μην τη χάσετε!

Λυδία

Erasmus, Παρίσι, Νοέμβριος 2017

Είμαι ο Σεραφείμ. Στο Erasmus συμμετείχα δύο χρονιές και μπορώ να πω πως όταν αποφάσισα να γίνω μέλος έκανα μια πολύ καλή απόφαση. Γνώρισα μέρη, δοκίμασα φαγητά και απόλαυσα έθιμα, μα κυρίως, συνάντησα ανθρώπους. Οι εμπειρίες που απέκτησα άλλαξαν τη ζωή μου. Με έκαναν έναν πιο ανοιχτό και κοινωνικό άνθρωπο. Μίλησα με μαθητές από διάφορα μέρη κάνοντας φίλιες αξέχαστες και ξεχωριστές. Αυτές τις εμπειρίες δε θα τις ξεχάσω ποτέ. Θα κρατήσω επαφή με όλους τους φίλους μου, όσο μακριά κι αν βρίσκονται. Δεν θα ξεχάσω ποτέ, αυτό το ξέρω. Σοβαρές στιγμές, εντυπωσιακές στιγμές, διασκεδαστικές στιγμές ποτέ δε θα ανήκουν στο παρελθόν. Όχι, θα με συνοδεύουν για πάντα στη ζωή μου.

Σεραφείμ

Το πρόγραμμα Erasmus έδωσε στο παιδί μου, όπως φαντάζομαι και σε όλα τα παιδιά που συμμετείχαν στο πρόγραμμα, την ευκαιρία να διευρύνει τους ορίζοντές του, να συναναστραφεί με παιδιά άλλης κουλτούρας, να κοινωνικοποιηθεί περισσότερο, να συνάψει φιλίες ζωής, όπως με τον αξιαγάπητο Νόα που φιλοξενήσαμε και τον αγαπήσαμε σα δικό μας παιδί. Αυτό το πρόγραμμα και οι αξιόλογοι εκπαιδευτικοί του Γυμνασίου μας που ανέλαβαν την υλοποίησή του έδωσαν τη δυνατότητα στα παιδιά μας να θέσουν τα δικά τους στοιχεία και να τα κερδίσουν. Σε τόσο μικρή ηλικία ταξίδεψαν στο εξωτερικό έζησαν με παιδιά άλλων χωρών, έμαθαν να σέβονται τη διαφορετικότητα και τη μοναδικότητα του κάθε ανθρώπου. Τελικά μέσα από το όμορφο ταξίδι των τριών ετών έγιναν καλύτεροι άνθρωποι. Ευχαριστώ τους καθηγητές για όλες τις αξέχαστες στιγμές που ζήσαμε γονείς και παιδιά.

Ειρήνη Καμενάκη (μητέρα)

Αναμνήσεις μιας ερασμίας..

28.2.2018

Νομίζω ήταν προς τα τέλη της προπέρσινης σχολικής χρονιάς, όταν επιστρέφοντας το παιδί μου από το σχολείο με ρώτησε αν θα μπορούσαμε να φιλοξενήσουμε έναν μαθητή από ξένη χώρα, στο πλαίσιο εκπαιδευτικού προγράμματος του Erasmus, στο οποίο συμμετείχε και το σχολείο μας. Η αυθόρμητη και ακαριαία απόκρισή μας ήταν «μετά χαράς». Εκ πεποιθήσεως, καλωσορίζουμε ευκαιρίες εμπλουτισμού της σχολικής ρουτίνας και ενθαρρύνουμε το παιδί σε τέτοιου είδους εξωστρέφεια.

Ήρθε το πλήρωμα του χρόνου και οι προετοιμασίες για την υποδοχή του «ξένου» έπρεπε να ολοκληρωθούν με συνοπτικές διαδικασίες, σε μια περίοδο που, όπως οι περισσότεροι, αναμετριόμουν με μια αντίξοχη καθημερινότητα. Η διευθέτηση των ποικίλων πρακτικών λεπτομερειών που συνεπάγεται η συμβίωση για μία εβδομάδα, η ευθύνη ενός άγνωστου παιδιού και, το κυριότερο, η πηγαία επιθυμία να το καλωσορίσεις και να το περιποιηθείς με όλα τα μέσα που διαθέτεις, λύγισαν τα κουράγια μου και γιγάντωσαν τον ανομολόγητο σκεπτικισμό μου σχετικά με τη σκοπιμότητα της απόφασής μας. Σκέψεις όπως: ποιό το νόημα του εγχειρήματος στην παρούσα φάση, εφόσον, καλώς εχόντων των πραγμάτων, θα δοθεί η δυνατότητα τέτοιων εμπειριών στο παιδί κατά τη διάρκεια των σπουδών του; τί θα γίνει με τα μαθήματα και τις δραστηριότητες που θα χαθούν; και άλλα επουσιώδη. Για να μην τα πολυλογώ, οι προβληματισμοί μου ήταν τόσο βάσιμοι, όσο και η θεωρία ότι η γη είναι επίπεδη. Με θολωμένη την κρίση μου από την αγχωτική καθημερινότητα, έχασα το δάσος.. Και αυτό έγινε σαφές ήδη από το "Welcome"!

Δεν επρόκειτο μόνο για το εκπαιδευτικό αποτέλεσμα, που καθ'ομολογία του ίδιου του παιδιού μου ήταν ό,τι πιο ενδιαφέρον είχε διδαχτεί. Για την πολυθεματική, πρωτότυπη, αντισυμβατική σχολική καθημερινότητα, όπως μου την μετέφερε ο ενθουσιασμός της ή για τις χαρούμενες συναντήσεις όλης της ομάδας εκτός σχολείου, που έκαναν αυτή την αξέχαστη βδομάδα πανηγύρι χαράς. Πέρα απ'όλα αυτά, ήταν ένα δώρο από το μέλλον. Γιατί ο σπόρος της πίστης στις αξίες του ανθρωπισμού και στο ευρωπαϊκό όραμα, σ'αυτές τις ηλικίες πρέπει να φυτευτεί για να πιάσει. Μιλιά εύγλωττα αυτή η εικόνα που έχω κρατήσει: Βράδυ, στο καθιστικό μας, εκτός από την Ines και την κόρη μου, βρίσκονται γύρω στα έξι ακόμα παιδιά που φιλοξενούνταν σε άλλες οικογένειες, σε μία από τις κοινές απογευματινές εξορμήσεις τους, όπου κατέληξαν στο σπίτι μας. Εγώ στην κουζίνα, έμπλεη δημιουργικού πανικού, σταματώ ό,τι κάνω και ακούω με προσήλωση: Αυτό το μελισσολόι έχει τη ζεστασιά και την αυθορμησία ανθρώπων που είναι σα να μεγάλωσαν κάτω απ'την ίδια στέγη! Σκέφτομαι ότι η γενιά αυτών των παιδιών και όλες οι επόμενες γενιές του Erasmus δεν μπορεί να πάνε χαμένες, όπως η δική μας και τόσες πριν. Η ανάμνηση αυτή της «συνάντησης», η αίσθηση του «κοινού τόπου» δεν μπορεί παρά κάποια στιγμή να καρπίσει.

Εν κατακλείδι, ό,τι πιο ουσιαστικό έχει προσφέρει έως τώρα το δημόσιο σχολείο στο παιδί μου ήταν αυτή η εμπειρία. Και για να ακριβολογήσω, το σχολείο, κατά το ορθώς λεγόμενο, το κάνει ο δάσκαλος, όπως το θαύμα το κάνει ο άνθρωπος. Και το θαύμα εν προκειμένω, έχει όνομα: προσφορά, την οποία είχε την τύχη να εισπράξει το παιδί μου κατά τα γυμνασιακά του χρόνια από τους καθηγητές που έτρεξαν αυτό το πρόγραμμα - και τόσα άλλα- και που κάνουν το σχολείο «Σχολείο».

Στην διάρκεια μια εκδρομής στο εξωτερικό που συμμετείχα ως συνοδός, αναλογίστηκα πάμπολλες φορές τί περίσσεια ψυχής πρέπει να έχει κάποιος, πόση ανιδιοτέλεια και γενναιοδωρία, ώστε να παρακάμπτει προσωπικά προβλήματα, οικονομική υποβάθμιση, κοινωνική αμφισβήτηση του έργου του, γραφειοκρατική αναληγσία, ανθρώπινη ανοησία και να

αφιερώνει όχι μόνο τον εργασιακό του χρόνο, αλλά τον προσωπικό-οικογενειακό σε κάτι που απαιτεί την ψυχή και το μεδούλι του! Να προβλέπει τα πάντα, να διπλασιάζει τις ώρες της μέρας, να διευθετεί τις αμέτρητες λεπτομέρειες, να αγκαλιάζει με το βλέμμα του κάθε παιδί, να του μιλά σαν γονιός, να το νοιάζεται σαν το παιδί του, να το μαλώνει, να ξενυχτά στο προσκεφάλι της κόρης μου, η οποία επιμένει σε κάθε εκδρομή να κολλά ίωση, να μεταφέρει μαθητή με επίμονο πυρετό ξημερώματα από προάστιο της Ρώμης στο νοσοκομείο, να παίρνει τηλέφωνα τον γονιό να τον ενημερώσει και να τον καθησυχάσει, να είναι στο πόδι από τις 7.00 το επόμενο πρωί διαθέσιμος και ευδιάθετος, να μοιράζεται κάθε μέρα σε τόσα κομμάτια όσα είναι τα παιδιά του...

Δεν ξέρω από τι υλικό είναι πλασμένοι, αν έχει, όμως, ελπίδα αυτός το τόπος είναι από τέτοιους ανθρώπους. Θα έλεγα εδώ ότι το ευχαριστώ είναι λίγο. Κι όμως, είναι το περισσότερο στο οποίο προσβλέπουν και το μόνο, ίσως, που χρειάζονται για να τα βγάλουν πέρα...

Κλειώ Γιαννοπούλου